

NARODNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan opoldne, izvemši nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti: Din 20.—, inozemstvo Din 30.—.

Neovislen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORIČEVA ULICA STEV. 23.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG STEV. 3.

TELEFON STEV. 2852.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Pisnim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.633.

Avstrijske volitve.

Čeprav še niso znani končni rezultati avstrijskih volitev, vendar je jasno, da socialna demokratska stranka ni dosegla onega uspeha, na katerega je računala. Večina v Nationalratu pripade slejkoprej prelato dr. Seiplu in čeprav so socialni demokrati napredovali, ostanejo vendarle samo najmočnejša manjšinska stranka.

Je to tem bolj pomemben uspeh prelata dr. Seipla, ker je morala njegova krščansko socialna stranka v najtežjih okoliščinah v volilni boj. Vsa avstrijska javnost je bila še pod svežim vtisom raznih finančnih polomov, ki so jih zakrivila pristaši krščansko socialne stranke in če so bili ti deloma že pozabljeni, jih je povratek ter beg dr. Ahnerja znova osvežil. Tudi se ni posrečilo dr. Seiplu, da bi združil vse meščanske stranke v svoji »Einheitsliste«, ker je odrekel pokorščino Landbund in je vrhu tega dr. Ude s svojo gospodarsko stranko povečal razkol v meščanskih vrstah. Končno pa je tudi težko gospodarsko stanje Avstrije silno pomagalo socialno demokratski agitaciji in samo boj za zaščito hišnih najemnikov je moral na Dunaju odločiti med socialnimi demokrati in kršč. socialisti.

Vse ugodnosti so bile na strani socialno demokratske stranke in volivni boj je dokazal, da so jih znali gospodariji dunajkega rotova tudi dobro izkoristiti. Nikdar še ni videl Dunaj tako kriče in tako učinkovite volivne reklame, kakor so jo razvili socialni demokrati. Ves Dunaj so preplavili s svojimi plakati in na vseh važnejših točkah so učinkovite svetlobne reklame kričale volivcem: Volite socialne demokrate! Celo film je bil v službi socialno demokratske stranke, ki je v volivni tehniki docela premagala vse kapitalistične stranke. Toda kljub temu je od dr. Seipla ustanovljena meščanska fronta vzdružala atako in si ohranila večino volivcev.

Izdatna in efektivna je bila socialno demokratska agitacija, toda vse kaže, da je bilo te dobrote malo preveč. Če se kako blago preveč hvali, potem otopi človek za te hvalospeve. To so morali socialno demokratski. Res je, da je krščansko socialna stranka zakrivila težke gospodarske polome, res je, da je mogla socialna demokracija s ponosom kazati na svoje delo v dunajski občini, toda strastni napadi na osebo dr. Seipla so šli preko cilja. Kljub vsemu je vendar dr. Seipl tisti mož, ki je ustavil v Avstriji tiskanje bankovcev in osebno je dr. Seipl čist človek, ki ga tudi najstrastnejši napadi niso mogli doseči. Kakor so neosnovani napadi na socialnodemokratskega finančnega ministra Breitnerja samo okrepili zvestobo socialnih demokratov do njegove stranke, tako so isto povzročili napadi na dr. Seipla.

Avstrijske volitve pa so nadalje dokazale, da tudi najstrastnejši volivni boj ne vpliva na kadre strank in zato je krščansko socialna stranka ohranila svoje pozicije na deželi, socialni demokrati pa v mestih in industrijskih krajih. Čas za dalekosežne socialne preobrate v Avstriji še ni prišel.

V tem, da je meščanska fronta vzdružila atako socialnih demokratov, je pomemben nedeljskih avstrijskih volitev. In ker jo je vzdružila v najtežjih okoliščinah, je to neuspeh socialnih demokratov, pa čeprav so ti napredovali.

Samo pravi zastopniki Hrvatov morejo priti v vlado

Beograd, 25. aprila. Zaradi pravoslav-nih praznikov ni bilo včeraj, kakor se je to že pričakovalo, v Beogradu nikakih političnih dogodkov, vendar pa je bila v vseh krogih opažena sinočna avdiencia predsednika vlade Velje Vukičevića. Velja Vukičević je bil tudi predsinoč-njim pozno ponoči na dvoru. Potem, ko se je na dvoru dovršila velikonočna ce-remonija, je ostal Vukičević na zakuski in se dolgo razgovarjal s kraljem.

Včeraj je bil Velja Vukičević v pred-seništvu vlade ob 4.50, nakar je odšel na dvor, kjer je ostal do 7. in pol. V po-litičnih krogih smatrajo, da se je o prili-ki tega dolgega bivanja Velje Vukiče-vića na dvoru govorilo tudi o politični situaciji, a se o tem ni moglo nič prave-ga zvedeti. Ko je prišel Velja Vukičević z dvora, je bil zelo rezerviran, a je, ka-kor se doznava iz njegove najožje oko-lice, na vprašanje, ali se more v kraljem pričakovali popolnitev vlade, odgovo-ril, da to vprašanje zasedaj ni aktualno in da se ta dopolnitev ne bo zgodila ta-ko hitro, kakor se je pričakovalo. Velja Vukičević smatra, da se mora sedanja situacija, ki je bila ustvarjena s sestavo vlade, nadaljevati za nekaj časa, dokler se ne prouče vsa razpoloženja in pa najprimernejši način, kako naj bi se ta popolnitev izvedla. Vukičevićeva ožja okolica smatra, da je njegova naloga storiti vse, da se učvrsti položaj vlade. In zato bo Vukičević, preden začne z reševanjem popolnitve vlade, proučil razpoloženje pri poedinah parlamentar-nih skupinah.

Velja Vukičević proučava tudi način, kako naj bi šli v vlado tudi Hrvati. Ne-

kateri politiki so mnenja, da bi bilo tre-ba prilagoditi Hrvate k sodelovanju v vladi, in sam Velja Vukičević misli, da bi to moralo biti one osebe, ki faktično predstavljajo hrvatski narod. Zato se iz-ključuje, da bi pri tej priliki bili vzeli v kombinacijo oni Hrvati, ki so člani De-mokratske zajednice ali pa disidenli HSS. Zdi se, da je Vukičevića želja, priti v stik z osebami iz Hrvatske, ki so pravi predstavniki hrvatskih interesov. Vukičevićevi svetovalci poudarjajo, da mora glede Hrvatov upoštevati to, da se Hrvati ne bodo čutili užaljeni pri ustvar-janju novih kombinacij, kar bi se vse-kakor zgodilo, ako bi slopil v stik z ose-bami, ki ne pripadajo nobeni hrvatski stranki ali o katerih je dokazano, da ni-majo nikakih pristašev v narodu, kakor je to skupina dr. Nikića. Tako se zdi najverjetneje, da se bo Vukičević sku-šal pogajati s predstavniki HSS. Ako bi se pa z njimi ne dal napraviti prime-ren aranžman, bo ostal pri taki vladni kombinaciji, kakršna je danes. Ker je v vrstah Demokratske stranke nekaj Hr-vačev, ki so na uglednih položajih v stranki, se zdi, da se ta skupina Hrvatov bavi z mislijo, da poda ostavko na po-ložaje v stranki, ako njeni predstavniki ne bi prišli v vlado. S to okolnostjo je seznanil Veljo Vukičevića Vojo Marinkovića, ki prav dobro pozna razpolože-nje v Demokratski stranki, pa je najbrž tudi to eden izmed razlogov, da se se-daj še ne bo pričelo s popolnitvijo vla-de, ker se smatra, da to vprašanje ni ta-ko enostavno, kakor si ga predstavljajo oni, ki so zainteresirani na vstopu v vlado.

Boža Maksimović še ne pride v vlado.

Beograd, 25. aprila. Še vedno je od-prlo vprašanje vstopa Bože Maksimovi-ća v vlado. Kakor se je v dobro pouče-nih krogih včeraj trdilo, je bila Boži Maksimoviću že stavljena konkretna ponudba za vstop v vlado, in to na po-ložaj ministrstva prosvete. Maksimović je baje že pristal na to.

V poučenih krogih zetrjujejo, da je bi-la ta ponudba stavljena Boži Maksimovi-ću zato, ker se je z gotovostjo računalo s tem, da je ne bo sprejel. Ker pa je, kakor se zagotavlja, Maksimović to po-nudbo sprejel, se misli, da vlada takega odgovora ni pričakovala, pa je najbrž tudi to razlog, da je vprašanje popolni-tve vlade odloženo za daljši čas. Vprašanje vstopa Bože Maksimovića v vla-do ni terno vprašanje, ker se smatra, da bi moglo izvati nerazpoloženje pri De-mokratski zajednici. Ako se hoče vpli-vati na to, da se dovede v vprašanje

fiktivno edinstvo Demokratske stranke, potem je treba delati samo na to, da se povrne Boža Maksimović v vlado, ker bi njegov povratek golovo povzročil razcep v Demokratski stranki. Zato mi-slijo demokrati, da o kombinaciji z Bo-žo Maksimovićem sedaj ne more biti govora. Smatrajo, da ljudi ni v interesu Voje Marinkovića, da bi sedaj izzval razkol v stranki. Iz vseh teh razlogov in pa iz izjave, ki jo je dal Velja Vukičević svojim ožjim prijateljem sledi, da vprašanje vstopa Bože Maksimovića v vlado ne more biti aktualno. To vprašanje se bo odložilo za nekaj časa in pačaka na ugodnejši moment. Vse kombinacije o priletnitvi v vlado nekih oseb izven parlamenta, se zavračajo. Vprašanje predstavnikov Hrvatov v vladi se bo reševalo kasneje in se bodo, kakor se zdi, prihodnje dni uvedla pogajanja v to svrhu.

šanje bi morali staviti predsedniku vla-de. V ostalem je to stvar kluba.

»TEMPS« POZIVLJA ANGLIJO, DA POSREDUJE V RIMU.

Pariz, 21. aprila. »Temps« sveluje v nekem članku Angliji, da naj interveni-ra v jugoslovensko - italijanskem sporu. V članku je rečeno, da pri tem, kakor so danes stvari, zavisi vse od uspeha diplomatskih korakov, ki jih je treba storiti v Rimu. Zeleti bi bilo, da uporabi Anglija ves svoj vpliv, da se zasu-gura brez ozira na prijateljstvo, ki veže An-glijo z Italijo, pravičnima solucija tega vprašanja in se tako odstrani nevarnost za mir, ki postaja zaradi obstoječe na-petosti med Rimom in Beogradom vsak dan večja.

Rezultati avstrijskih volitev

Dunaj, 25. aprila. Volitve v celi državi bi bile morale biti končane ob 6. popol-dne, a po vesteh iz province so se na-daljevale volitve na mnogih voliščih še naprej. Tako so v Gradcu trajale volitve do 7.

Na Dunaju je bilo popolnoma mirno, do nemirov ni prišlo nobenih. Agitacija je bila prav živahna, zlasti na strani so-cialistov. Ob 11. ponoči še niso bili zna-ni definitivni oficialni rezultati, a se na merodajnem mestu trdi, da je odrezala ujedinjena meščanska lista proti vsemu pričakovanju zelo dobro. Na Dunaju sa-mem so zmagali socialni demokrati. Po vesteh iz Dunajskega Novega mesta so dobili socialisti 29, a ujedinjena me-ščanska stranka 18 mandator. V za-padnih delih države je zmagała uje-dinjena meščanska stranka.

Dunaj, 25. aprila. V celi državi je kmelska zveza izgubila na korist uje-dinjene meščanske stranke. Kakor se doznava ob 2. uri in pol jutraj je go-to-vo, da se slika parlamenta ne bo mnogo izpremenila. V nekaterih krajih so do-bili socialni demokrati več glasov kakor pa pri zadnjih volitvah, razen na Tirol-skem, kjer je lista združenih krščanskih socialistov dobila znatno večino.

Volitve v avstrijski parlament so dale dosedaj tele znane rezultate: Na Du-na-ju so dobili socialni demokrati 28 man-dator, prej so jih imeli 27, krščanski so-cialisti 15, prej so jih imeli 16. Za dva mandata ni znano, komu bosta pri-padla. Na Nižjeavstrijskem je dobila združena lista 9 mandator, koliko so dobili socialisti, še ni znano. Na Gornje-avstrijskem je dobila združena lista 14, socialni demokrati 5 mandator. Na Šta-jerskem so pridobili krščanski sociali-sti. Računa se, da so tu porasli za 4 do 5 mandator. V mestnih volitvah na Du-naju so dobili socialisti 78, a združena lista 42 mandator. Število volivcev je bi-lo izredno veliko. Glasovalo je povpreč-no 88 odstotkov volilnih upravičencev.

ANGLIJA NE POSREDUJE VEČ MED RIMOM IN BEOGRADOM.

London, 25. aprila. »Daily Telegraph« vnovič zatrjuje, da ne bo angleška vla-da napravila nikakih korakov več za iz-ravnanje italijansko - jugoslovenskega konflikta.

Po informacijah beograjskega poro-čevalca tega lista so vsa sumničnja o nekih vojaških pripravah, ki naj bi se vršile v Jugoslaviji, popolnoma neosno-vana. Istotako pa je treba izključiti, da bi italijanska vlada gojila kakršnekoli agresivne namene in ker so stvari take, ni nobene zapreke, da bi se situacija ta-koj razbistrila.

USPEH NAŠIH LETALCEV.

Beograd, 25. aprila. Naša avijatika Badiak in Sondermayer sta poslala svo-jim domačim brzojavko iz Basre v ka-teri pravita, da sta preletela v 3 dneh iz Pariza v Basro 4500 km v 22 urah. 1800 kilometrov sta letela nad strahovito pu-ščavo. Povsod sta bila prisrčno spreje-ta. S popolnim zaupanjem pošiljata po-zdrave svojim rodbinam.

SPORTNE VESTI.

Dubrovnik, 25. aprila. Včeraj je v Du-brovniku igral Hašk proti Gošku. Tekma je izpadla z rezultatom 7 : 0 v korist Haška. V Sarajevu je igral Sašk proti Hašku z izidom 3 : 0 v korist Saška. V Zagrebu sta bili tekmi Croatia : Zelez-ničarji z rezultatom 2 : v korist Croatia in Concordia : Derby z izidom 4 : 1 v korist Concordie.

IZJAVA DR. SRSKIĆA.

Dubrovnik, 25. aprila. Izjava, ki jo je podal dr. Srskić predvčeršnjem v radi-kalnem klubu v Sarajevu, je izzvala sen-zacijo z ozirom na vstop Bože Maksimovića v vlado in o demantiranju v pogle-du izmenjave velikih županov v Bosni in Hercegovini. Včeraj je sprejel dr. Srskić v hotelu »Imperial« v Dubrovniku novinarje, a se je kazal precej nerazpo-loženega, da bi govoril o svoji izjavi v Sarajevu. Dejal je, da ni dal nikake iz-jave, temveč se je samo razgovarjal s svojimi prijatelji v radikalnem klubu. Te izjave niti ne demantiram niti je ne potrjujem. Rečete lahko, da sem na od-moru.

Na vprašanje, ali bo Boža Masimović vstopil v vlado, je odgovoril: To vpra-

Radić v Ptuj.

V nedeljo dopoldne se je vršil v Ptuj se-
stank Radićevih pristašev, ki ga je bil Ra-
dić napovedal že pred nekaj tedni v svojem
»Domu«. Na sestanku je došlo prav lepo šte-
vilo zastopnikov, a vstop je bil dovoljen tudi
pristašem drugih strank. Poleg domačinov
iz bližnje okolice je prišlo tudi precej nje-
govih pristašev iz Maribora, Celja, Ljubljane
in iz sosedne Hrvaške.

Sestanek je otvoril Stjepan Radić z daljšim
govorom, v katerem je najprej govoril o novi
vladi.

Nova vlada formalno sicer ni sestavljena
pravilno, a je dobra vlada. Minister za polje-
delstvo je mož poštenjak, ki bo gotovo skr-
bel za našo žitnico Vojvodino, ker je sam
bel za našo žitnico Vojvodino, ker je sam
Vojvodinec. V Vojvodini so prejšnje vlade
pobirale doklade za vodne zadrage, a
vodne zadrage niso dobile nič. Zato je v Voj-
vodini do danes propadlo okoli 130.000
hektarov najboljše zemlje.

Važno je finančno ministrstvo, že zaradi
vprašanja izenačenja davkov. Nekaterih dav-
kov plačamo mi prečani po 36 krat toliko ka-
kor Srbijanci. Finančni minister je strokov-
njak in je upanje, da dosežemo tudi to.

Najmočnejša oseba v novi vladi pa je brez
dvoma Vojta Marinković. Važno je, da je on
izdelal načrt o samoupravih, ki so danes naj-
važnejša stvar, od občin začeni pa dalje
navzgor. Mi smo v štadiju, ko se samouprave
ustvarjajo in dobro je, če je zanje vnvanji
minister, ki je najvplivnejša oseba v novi
vladi.

Vplivu Vojte Marinkovića imamo tudi pri-
pisovati, da je Velja Vukičević odredil, naj
veliki župani ne vprašujejo vedno notranje-
ga ministrstva, kako naj postopajo z odred-
bami, ki jih sklenejo oblastne skupščine, am-
pak naj jih sami ocenijo, ali so zakonite ali

ne. Če smatrajo, da so protizakonite, naj jih
predložijo državnemu svetu.

Samouprave ne smejo živeti v večni borbi
z državo.

Nato je govoril Radić o razmerju Hrvatov
do Slovencev in je pri tej priliki izrazil jako
hude očitke na naslov dr. Korošca in njegove
politike. Korošec se je očigledno postavil na
stališča, da je do tiska vse slovensko, a od
tiska dalje srbsko. L. 1918 je šel dr. Korošec
v Beograd mimo Zagreba. To njegovo prezi-
ranje Hrvatov se je nadaljevalo do pete Uzu-
novičeve vlade, ko smo mi Hrvati vedno in
vedno prigovarjali Korošcu, naj vstopi v vla-
do. Jaz sem ga sam vedno točno informiral
o vsem, a ves trud je bil brezuspešen.

Moramo torej kreniti na drugo pot, da
pridemo do sodelovanja Slovencev in Hrv-
tov, kajti za nas velja načelo:

»Nikdar več Hrvatov brez Slovencev v vla-
do, a tudi ne Slovenci brez Hrvatov.«

Združijo pa se Slovenci in Hrvati lahko na
etični in socialni podlagi. Slovenci in Hrvati
smo zapadnjaki in oboji smo katoliki, čeprav
Hrvati niso klerikalci. Jedro obeh narodov
pa tvorijo kmetje in delavci. In tu nastane
vprašanje: Zakaj ne bi imeli tudi skupne po-
litike? Zakaj ne bi skupno nastopali kot so-
cijalni ljudje proti onim, ki so asocijalni?

Če pa hočemo skupno nastopati, moramo
organizirati kmete, kajti to se pravi organi-
zirati narod. V naših organizacijah so lahko
tudi obrtniki in trgovci, tudi župniki. Jedro
pa je kmet. Glavno je, da so predsedniki or-
ganizacij bistri, pogumni in pravični ljudje
in dobri gospodarji.

V upanju, da bomo sodelovanje dosegli,
kličem: Živela Slovenija!

Sestanek se je vršil in končal v najlepšem
redu, brez motenj in nemira, kar je Radić
koncem sestanka tudi pohvalno omenil.

Pokrajinski zbor Jugoslovenske Matice.

Včeraj, ob 10. uri dopoldne se je vršil v
posvetovalnici pokrajinski zbor Jugoslovan-
ske Matice. Navzoči so bili številni delegati
iz vse Slovenije ter zastopniki raznih korp-
oracij, kakor prosvetnega oddelka, Ciril-Meto-
dove družbe, Zveze slovenskih voljakov, Pro-
svetne zveze in Sveta slušateljstva ljubljanske
univerze.

Iz predsedniškega poročila posnemamo, da
se je Jugoslovenska Matica skušala preorgani-
zirati v splošno državno organizacijo, da pa
je to ovirala v znanosti meri mentaliteta nara-
da v južnih delih države, ki ni pojmoval ja-
dranskega vprašanja tako, kakor mi. Šele ti-
ranski pakt je povzročil, da so pričeli tudi
Srbji spoznavati vso resnost jadranskega
vprašanja ter da so pokazali več razumevanja
za delo Jugoslovenske Matice. K temu je zla-
sti mnogo pripomogel »Manjšinski presbiter«,
ki ga izdaja Jugoslovenska Matica in ki in-
formira srbohrvatsko časopisje o preganja-
nju, pod katerim trpe neodrešeni bratje.

Sednjo poročilo omenja dalje vpra-
šanje kulturne avtonomije manjšin. Definicija kul-
turne avtonomije bi sicer ustrezala, — vsaj
deloma, — našemu zavednemu narodu v Pri-
morju, ne pa na Koroškem, kjer ni narodna
zavest še tako močna.

Jugoslovenska Matica je nanovo organizi-
rala letos v Beogradu svojo podružnico, cen-
tralni odbor in centralno tajništvo.

Tajnik je v svojem poročilu obravnaval po-
ložaj naše narodne manjšine na Koroškem
ter podal razveseljevo konstatcijo, da ni v
sedmih letih po plebiscitu narodna zavest
koroških Slovencev prav nič nazadovale,
temveč nasprotno narasla in to vkljub temu,
da nimajo Slovenci na Koroškem niti ene
slovenske šole in da je skoro vsa inteligenca
omejena le na duhovništvo.

Zalostnejši je položaj Slovencev pod Itali-
jo. Letos se je ta položaj še izredno poslab-
šal. Kar se je poprej izvrševalo nasilja nad

Slovenci tako rekoč mimo zakona, je postalo
letos uzakonjeno. Letos je bilo smrtno leto
slovenskega šolstva v Primorju. Razna raz-
narodovalna društva so se vrgla z vso silo na
našo deco. Slovenski jezik se preganja celo
iz božjih hramov. Te dni velja v Primorju
kot glavno geslo: »Smrt slovenski tiskani
besedi!« Najzlostnejše so pa razmere v
Istri, ki je sedaj bolj tužna, kakor je sploh
kdaj bila. Kljub temu pa je narodna zavest
med primorskimi Slovenci še vedno živa.

Tudi v Madjarski živi v treh obmejnih
župnijah še kakih 6000 Slovencev, ki še niso
pozabili svojega rodu. Jugoslovenska Matica
se bo pobrigala tudi za te. Enako skrbi Ma-
tica za izseljene na Westfalskem in v Fran-
ciji.

Tajnik omenja dalje zaslužno delo učitelj-
stva za Matico. Z učiteljsvemu Jugoslovenska
Matica stoji in pada.

Nadalje tajniško poročilo je navajalo vse
delovanje Matice v prejšnjem letu v propa-
gandnem in narodno prometnem oziru. Ju-
goslovenska Matica je uspešno priredila šte-
vilne prireditve, kakor mladinski in dinarski
dan, književno tombolo, izdala je več propa-
gandnih brošur itd. Podrobnega dela iz raz-
umljivih virov ne navajamo.

Primerno bo proslavila Jugoslovenska Ma-
tica tudi desetletnico majniške deklaracije.
V ta namen izda posebne odkupne diplome.
Tajniškemu poročilu je sledilo blaginjsko
poročilo, nakar je bil podeljen odboru abso-
lutorij.

Pravila organizacije so se izpremenila v
toliko, da bo pokrajinskemu odboru olajšano
delo v prid našim neosvojenim bratom.

Pri volitvah je bil izvoljen z malimi spre-
membami stari odbor.

Nato so bili iznešeni razni predlogi posa-
meznih podružnic za čim uspešnejše delova-
nje te naše važne narodne prosvetne in rodo-
ljubne organizacije.

Skrb za tujski promet.

Nikdar še niso bile prilike za razvoj na-
šega tujkega prometa tako ugodne ko se-
daj. Vsled nasilnosti fašistovskega režima
so zlasti Nemci skoraj prenehali z obisko-
vanjem Italije. In če bi se le količkaj po-
trudili, bi mogli velik del nemških turo-
stov privabiti v naše kraje. Nekaj se je v
tem oziru v zadnjem času tudi izvršilo, toda
ne zadosti. Predvsem pa je treba povdariti,
da samo zunanja propaganda za naše kraje
ne zadostuje, temveč je treba poskrbeti, da

ne bo tujec, ki biva v naših krajih vsled raz-
nih neprijetnosti tako zelo razočaran, da bo
za vedno obrnil našim krajem hrbet.

In ker smo tik pred pričetkom tajske
sezone, bi predvsem opozorili na eno stvar,
na naše gostilne in hotele v letoviščih. Ze
danes morajo oblasti poskrbeti, da bodo ce-
ne v hotelih in gostilnah zmerno in da ne
bo plačeval tujec računov v zavesti, da raz-
umemo pri nas tujski promet le kot odi-
ranje tujca. Misliti moramo na to, da so

dora, ki mi je rekel: »Zdaj je tu. Ukazal sem
pripraviti vse naše baterije. Kmalu jih boste
čuli.« Toda trušči, ki so ga povzročale eks-
plozije nemških granat na naši liniji v od-
daljenosti 8000 yardov, je bil tako močan, da
nismo mogli razločiti, da se je 200 topov
pridružilo k splošnemu streljanju. Od divi-
zijskega poveljstva z višine pri Nurlu smo
lahko pregledali fronto par milj na daleč.
Zdaj je bila ena sama ognjena krivulja. Bilo
je še dve uri do solnčnega vzhoda in ogrom-
ne eksplozije granat v naših jarkih so sle-
dile tako hitro druga za drugo, da se mi je
zdelo, da med njimi sploh ni presledkov.
Med eksplozijami granat smo lahko od časa
do časa opazili večje plamene, ki so bržkone
švigali iz zažganih skladišč. Velikost in in-
tenzivnost tega napada je presegala vse, kar
je kdo od nas kdaj videl.

Nenevarna »Percy«.

Pri štabu je streljal le en top, imenovan
»Percy«. Vsi njegovi strelji pa so brez škode
padali 100 yardov daleč v stran. Četrto milje
dalje proti jugu je ob peronnski cesti težji
top uničeval divizijske kantine. Končno je
nad tem peklo napočil dan. Videli smo pred
seboj velike prostore dima, iz katerih so si-
kale orjaške mase zemlje z rdečo glavo, po-
dobne velikim pošastnim gobam. Moral sem
se le ločiti od tega prizora. Poslovil sem se

italijanska kopališča naša stalna konkuren-
ca in da morajo biti pri nas cene v vsakem
pogledu manjše, ker je pri nas redno udob-
nost manjša in tudi sloves naših letovišč se
ne tako utrjen, ko sloves italijanskih. Prav
posebno pozornost pa bi morala posvečati
tudi železniška uprava na kolodvorske re-
stavracije. Ona daje v našem kolodvorske
gostilne in s tem skoraj jamči, da so te gosti-
lne dobro vodene, da dobi potnik dobro hra-
no in pijačo in sicer brez vsakega odira-
nja. Ne gre, da bi železniška uprava od-
dajala kolodvorske gostilne le s stališča naj-
višje najemnine, temveč ona mora tudi gle-
dati na sposobnost in vestnost gostilničar-
ja. Na kolodvorskih restavracijah dobi tu-
jec dostikrat prvi utis o razmerah v naši
državi in previsoki račun za slabo jed more
povzročiti, da tujec predrugači cilj svojega
potovanja in gre raje tja, kjer se mu ni bati
odiranja za prazen nič. Tudi kolodvorske
restavracije bi morale biti v službi tujkega
prometa. Pred vojno so bile na primer izlet-
niške vožnje na ladjah Avstrijskega Lloydja
najbolj priljubljene in to vsled tega, ker so
vsi tujci vedeli, da je na teh ladjah oskrba
potnikov tako dobra, ko na nobenih drugih
ladjah. In Avstrijski Lloyd je mogel vsled
te svoje dobre oskrbe konkurirati z vsemi
drugimi družbami, pa čeprav so bile nje-
gove ladje tudi več kot dvakrat manjše od
ladij, velikih francoskih in angleških družb.

Tudi sicer bi mogla železniška uprava zelo
mnogo storiti za dvig tujkega prometa. Ali
je n. pr. prav, da na poti od Jesenic do
Boh. Bistrice niso vagoni razsvetljeni, pa
čeprav je vsakih pet minut dalji ali krajši
tunel? Če lahko razsvetli vagono italijan-
ska železniška uprava, bi mogla brez škode
tudi naša.

Enako bi silno pridobil železniški pro-
met, če bi železniška uprava uvodila spalne
vagone tudi za II. in III. razred. V sovjets-
ki Rusiji imajo celo spalne vagona za IV.
razred, zato bi lahko tudi pri slično uvedli.
bi mogli kaj sličnega uvesti tudi pri nas.
Vsaj ni računati tudi s tem, da bi k nam
hodili sami milijonarji in predno bo mogla
naša riviera tekmovali s francosko, bodo
pretekla še deset in desetletja. Tudi vojni
red je pomanjkljiv. Zakaj n. pr. nima noben
naš vlak zvezo na brzovlak turske želez-
nice. Samo četr ure bi moral odhajati vlak
kasneje iz Jesenic in zveza bi bila poleg
tega tudi v nacionalnem interesu, ker je
naša dolžnost, da imamo čim boljše zveze z
našimi manjšinami.

Se vse polno stvari je, ki bi jih morali
uvesti v korist našega tujkega prometa.
Toda glavno je, da se vsi, oblastva ko po-
samezniki, zavedamo, da moramo delati za
dvig tujkega prometa, ne pa se samo za-
našati na prirodne krasote naše domovine.
Tujca treba iskati in ga s tem, da mu
nudimo udobnost brez vsakega odiranja,
definitivno pridobiti za naše kraje.

Sele ko to dosežemo, bo tujski promet v
resnici pomembna in pozitivna postavka v
našem narodnem gospodarstvu in šele tedaj
se nam bodo prirodne krasote domovine
obrestovale. Da pa pridemo do teh obresti,
je treba nekaj investirati in državni organi
bi morali v tem oziru prednjačiti. Ob pri-
četku tajske sezone je treba to zlasti pouda-
riti.

Dolarsko posojilo.

Zadnje mesece čitamo o raznih dolar-
skih posojilih v Avstriji, na Češkem, na
Ogrskem in to po jako ugodnih pogojih.
Ti pogoji so sicer jako različni, toda v
novejšem času čedalje ugodnejši. Celo
madjarska industrija je dobila že več
dolarskih posojil, s katerimi je osvežila
svoje delovanje in pospešila produkci-
jo. — Le o kakih posojilih v našo dr-
žavo ni nikakih poročil. Vzroki so pred
vsem v nestabilnosti vsega našega po-
ložaja. Vemo n. pr., da bi Uprava fon-
dova rad najela deset milijonov dolar-
jev, ali ni pravega zaupanja vsled ne-
prestanih vladnih kriz. Treba namreč
vedeti, da pomenijo pri nas vladne kri-
ze mnogo več nego v drugih državah,
kajti naša država žal velja za nepravno
državo, kjer ni pravne varnosti in kjer
se z vladnim sistemom vse menja. Kar
je včeraj še veljalo, danes ne velja nič

več. Včeraj so razpravljali s Petrom, da-
nes bi morali na novo začeti s Pavlom,
ki o Petru noče nič vedeti.

Vemo n. pr., da bi naša Ljubljana mo-
gla dobiti posojilo na daljši rok vsaj dva
milijona dolarjev in po jako ugodnih
pogojih, kar pred par leti še ni bilo mo-
gote. Toda v Ljubljani vlada še vedno
provizorij, ki ni nič mikavna institucija
za tiste, ki v Ameriki kredite dovolju-
jejo. — Dalje vemo, da Zagreb že par let
išče do pet milijonov dolarjev, pa jih ne
dobi, ker je mestni zastop neki provi-
zorij, ki tudi vsak hip zleti v zrak, ako
tako hoče Radić ali kak drug mogotec,
ki je slučajno na vladi.

Ako hočemo, da se vrne v našo državo
kredit, t. j. da bodo imeli tisti, ki denar
posojajo, zaupanje v naše gospodarstvo,
tedaj treba najprej, da si na demokrat-
ski način vredimo naše vladanje in vso
javno upravo. In končno bi bilo treba
malo več stalnosti, ne vsakih štirinajst
dni novo vlado, nove velike župane itd.
— Saj je ob takih razmerah celo naše
domače ljudstvo vse zbegano, kako ho-
čete, da bodo v tujini imeli v stabilnost
naših razmer in s tem pravne gotovosti
več zaupanja. X. Y.

MARIBORSKA OBLASTNA SKUPŠČINA.

V soboto dopoldne se je vršila peta redna
seja mariborske oblastne skupščine. Na
devnem redu so bila poročila posameznih
odsekov. Za finančni odsek je poročal poslanec
dr. Vebler, za kmetijski odsek poslanec
Levstik, za odsek za prošnje in pritožbe po-
slanec Rozman, za odsek za oblastne uredbe
dr. Ogrizek ter za zdravstveni in socialni od-
sek Sagaj. Večina predlogov, o katerih so
posamezni odseki poročali, je bilo rešenih
že s proračunom. Med drugim je bila naklo-
njena mariborskemu Narodnemu gledališču
subvencija 50.000 Din. Pri poročilu o social-
nem odseku se je poslanec dr. Ogrizek izja-
vil glede stanovanjske bede proti splošni za-
ščiti najemnikov, pač pa je bil za zaščito
potrebnih. Sprejet je bil predlog, da je za
čas do 1. aprila 1928 vsaka sodna odpoved
neizvršljiva, ako najemnik dokaže, da brez
lastne krivde ne dobi drugega stanovanja. O
tem odloča za izvrbo pristojno sodišče.

Zavržen je bil predlog socialistov, da se
odpravi zakon o zaščiti države in reda v dr-
žavi, ker se je skupščina izrekla za nekom-
petentno v tej zadevi. To stališče je podprl
tudi poslanec dr. Odič, enako kakor predloge
poslanca dr. Ogrizka, da naj oblastna skup-
ščina sklene, da se naroči občinam, naj takoj
pripravijo prehodna stanovanja za brezsta-
novanje; oblastna skupščina naj dalje po-
zove vlado, da takoj začne zidati hiše za svo-
je urade in uradnike; podjetja, zlasti ona, ki
zaposlujejo tuje državljane, naj za svoje
uslužbenke oskrbe potrebna stanovanja.

Seja je trajala do 12. ure, nakar je bilo za-
sedanje zaključeno. Prihodno sejo bo pred-
sednik sklical pismenim potom.

KRATKE VESTI.

Francoske čete so pričele v zmislu med
Nemčijo in Francijo sklenjenega dogovora
ob priliki zadnjega zasedanja Sveta Zveze
narodov evakuirati saarsko ozemlje.

Novi japonski ministrski predsednik Ta-
naha je izjavil, da Japonska ne more ostati
nevtralna, če bi na Kitajskem zavladal komu-
nizem.

Nemčija je plačala na račun vojne odškod-
nine v zadnjih mesecih 684 milijonov zlatih
mark.

Pogajanja za sklenitev rusko-poljskega
dogovora bodo v kratkem ugodno zaklju-
čena.

Albanska vlada je izjavila, da je neresni-
na vest o justifikaciji polkovnika Ghilardija,
ki uživa v nezmanjšani meri zaupanje Ahme-
da Zoga.

Amerika se je izjavila proti skupnemu na-
stopu z veseljami proti Kitajski.

Japonski tajni svet je proglasil, da se radi
poloma tvrdke Suzuki in nekaterih bank pro-
glasi moratorij. Japonska vlada je sklicala
parlament, da podvzame potrebne korake
proti finančni krizi.

Mehikanska vlada je aretirala enega nad-
škofa in 5 škofov ter jih izgnala iz Mehike.

Iz Churchillovih vojnih spo-
minov.

Udarec.

Predno sem šel spat v razvalinah Nurla,
mi je general Tudor dejal: »Zdi se mi, da
se bliža. Naše straže so ugotovile nocoj več
kakor osem sovražnih stotinj komaj pol mi-
lje od naše fronte.« — Noč je bila tiha in
oglašala so se le posamezni topovski strel
in tope eksplozije letalskih bomb. — Zbudil
sem se v popolni tišini par minut po četr-
ti uri zjutraj in trenutno sem se polezel ter
razmišljal o vsem mogočem. Naenkrat, po
preteku približno pol ure, je pretrgalo tiši-
no šest do sedem silno burnih eksplozij, ki
so bile oddaljene par milj. Mislil sem naj-
prej, da so to naši 12 centimeterski topovi,
toda bile so bržkone mine. Potem pa — ka-
kor če pianist preleti klaviaturo od najviš-
jega tona do basov — je pričel najgroznejši
topovski ogenj, kar sem ga kdaj slišal. »O
4.30 minut,« piše Ludendorff, »smo pričeli
z napadom.« Na obeh straneh, na severu in
 jugu, se je razlegal peklenjski trušči, dočim
je skozi okna moje kabine, ki so bila skrb-
no preplepljena s papirjem, seval žar plame-
nov.

Oblekel sem se in šel ven. Srečal sem Tu-

od svojih prijateljev in se brez neizgovoda
odpeljal po cesti proti Peronne. Vtis, ki sem
ga imel od generala Tudorja, je bil sijajen.
In res, deveta divizija ni samo vzdržala celo
bitko, ampak so tudi njeni prvi oddelki vsi
napade in se umaknili šele na ukaz, ko je
to tirjalo splošno kretanje fronte.

»Michael«.

»Michael« je bil brezdvoma največji napad,
največji napor, kar jih pomni zgodovina. Od
Sensée River proti Oise, na fronti 40 milj
se je istočasno borilo 37 divizij pehote in
6000 topov. 30 ostalih divizij je bilo priprav-
ljenih, da poseže v boj, kakor hitro se po-
kaže potreba. Na isti fronti je držalo an-
gleško bojno linijo 17 divizij in 2500 topov,
s petimi divizijami rezerve. Južno od Oise
so poleg tega napadale 8 nemške divizije
eno angleško. V celoti so vrgli Nemci več
kakor tri četrtilijona ljudi proti 300.000
Angležev. Na dveh odsekih po deset milj,
razprostrajajoč se severno in južno od ob-
ronkov, kjer je stala deveta divizija, je bila
gostota sovražnikove vojske toliko, da je
ena divizija prišla na vsakih 1000 yardov
in je bila v primeri z gostoto nasprotnikove
vojske kakor 4 : 1.

Kdo je zmagal? Kljub temu, da mnogi
trdijo nasprotno, zagovarjam jaz z ozirom

na malenkosten nemški uspeh, nazor, da so
bili Nemci poraženi. Ludendorffu se ni po-
srečilo osvojiti niti ene strateško važne
točke. 23. marca zjutraj je bil priialjen opu-
stiti svoj sen, da premaga sovražnika in da
vrže jedro angleške armade k morju ter se
je moral pomiriti z upanjem, da osvoji le
Amiens in da morda oddeli angleško arma-
do od francoske. In po 4. aprilu je opustil
tudi ta dva najvažnejša, vendar je upal
zaprav postranska cilja. »V vojnem oziru,«
je rekel Ludendorff, »nismo dosegli tega, kar
smo upali na temelju dogodkov od 23., 24.
in 25. marca. Da nismo osvojili Amiens...
je bilo posebno neprijetno.« Kaj je torej
pridobil? Nemci so zasedli znova staro bo-
jišče in ozemlje, ki so ga tako grozno opu-
stili pred letom dni. Še enkrat so se po-
lastili teh strašnih trofej. Nobena plodna po-
krajina, nobeno cvetoče mesto, nobena reka
ali kakšen važen gorski greben ni nagradil
njihovega napada. Le polja, podobna šre-
lom ognjenikov, daleč naokrog, kamor je
seglo oko. Stari jarki, razsežna pokopališča,
okostja, obstreljeno dreve in požgane vasi
od Arras proti Montdidier in od St. Quentin
proti Villers-Bretonneux — to je bil sad naj-
večjega vojaškega napora, kar ga beleži
vojna zgodovina.

(Dolge prihodnjik.)

Prevelika pridnost.

1. Poročilo o delu. 2. Poročilo načelnika in tajniško poročilo. 3. Račun za leto 1926 in proračun za leto 1927. 4. Poročilo pregledovalcev računov, absolutorij. 5. Volltey celot-

ti—Constanza dva tovorna vlaka, eden od
vlakov je vozil polne, drugi pa prazne petro-

imi oblasti kar najbolj in je zlasti s
srečno roko posredoval pri mnogih civilnih
sporih med vojaško upravo in zasebniki. Z
neumornim delom in z vso vestnostjo se je
posvetil proučevanju tukajšnjih pravnih od-
ločitev in je v splošnem razumevanju na-

Poslani oddelak za Gospode

... ..

Ljubljana.

1— **Kakor** čujemo, odhaja 27. t. m. iz Ljubljane na svoje novo službeno mesto v Zagreb sedanjí načelnik sudskega odeljenja dravske divizijske oblasti, g. major Sava Markovič. Vsakdo, kdor ga pozna, more pričati o njegovi izredni ljubeznivosti, koncilijantnosti in strokovni zmožnosti. Gospod major je stremel vedno za tem, da so bili odnosi med civilnim prebivalstvom in vojnimi oblastmi kar najboljši in je zlasti s srečno roko posredoval pri mnogih civilnih sporih med vojaško upravo in zasebniki. Z neumornim delom in z vso vestnostjo se je posvetil proučevanju tukajšnjih pravnih odnošajev in je v splošnem razumevanju naših razmer znal po vojni nastale neurejene prilike tako urediti, da lahko danes rečemo,

... ..

Maribor.

prideliti se prične v torek 26. aprila v trgovinah ge. Brišnik in g. Höferja. Vstopnice za Kugyjevo prireditel: 10 Din, 4 Din, dijaki 2 Din. Za koncert 25 do 8 Din, dijaki 2 Din.

Stani volilni imenik za volitve občine. Stani volilni imenik za volitve v oblasno narodno skupščino in za volitve v oblasno sresko skupščino je od okrožnega sodišča potrjen in je od danes naprej na mestnem magistratu soba št. 5 (konskripcijski urad) med uradnimi urami stalno razgrn en vsakomur na vpogled. Vsakdo ima pravico, da volilni imenik pregleda, prepiše, razglasi in tistim ter zahteva bodisi zase, bodisi za drugega njegov popravek. Opozarja se, da pri morebitnih volitvah smejo glasovati samo oni, ki so vpisani v volilni imenik.

GIBANJE PREBIVALSTVA MESTA LJUBLJANE V I. ČETRTLETJU 1927.

Glasom statistike popisovalnega urada mestnega magistrata je v času od 1. januarja do 31. marca 1927 priglasilo svoja nova stanovanja v Ljubljani 3563 strank, oziroma družin, dočim se je odglasilo skupaj 3088 strank. Od priglasenih strank se je priselilo v Ljubljano skupaj 1478 oseb, in sicer 658 moških in 820 žensk. Preselilo se je v Ljubljani skupaj 2796 oseb, in sicer 1409 moških in 1387 žensk; iz Ljubljane pa se je izselilo skupaj 1679 oseb, in sicer 869 moških in 810 žensk. V I. četrletju t. l. bilo rojenih v Ljubljani skupaj 195 otrok - domačinov, in sicer 106 moškega in 89 ženskega spola. Dalje je bilo v navedenem času v Ljubljani mrtvorojenih 8 otrok - domačinov, in sicer 1 moškega in 7 ženskega spola ter 13 mrtvorojenih - tujih ne ljubljanskih otrok, in sicer 8 moškega ter 5 ženskega spola, tako da je bilo v Ljubljani mrtvorojenih skupaj 21 domačinov in tujih otrok. V istem času je v Ljubljani umrlo skupaj 167 domačinov, in sicer 73 moških, 74 žensk in 20 otrok po 14. leti ter 141 tujcev, in sicer 42 moških, 43 žensk in 36 otrok po 14. leti. Od 167 umrlih domačinov so izvršile v Ljubljani samomor 33 osebe, in sicer skočil 1 moški skozi okno, 1 moški se je zastrupil, medtem ko se je od 141 v Ljubljani umrlih tujcev ustrelil 1 moški. Potem kakor je v I. četrletju 1927 umrlo v Ljubljani skupaj 308 domačinov in tujih oseb. Iz gorenjih navedb je torej razvidno, da se je število prebivalcev v tej dobi skrčilo v Ljubljani za 173 oseb. V I. četrletju 1927 je prejel mesni magistrat 121 strank oziroma družin v domovinsko zvezo mestne občine Ljubljane, in sicer 65 moških, 101 žensko in 109 otrok, skupaj 275 oseb. Sprejem v ljubljansko domovinsko zvezo je pa bil na podlagi obstoječih določil domovinskega zakona odklonjen 72 strankam, oziroma družinam, in sicer 50 moškim, 58 ženskam in 59 otrokom, skupaj torej 167 oseb. Dalje je mestni magistrat na podlagi določil domovinskega zakona priznal v I. četrletju tega leta ljubljansko domovinstvo 59 prosilcem, oziroma družinam, in sicer 53 moških, 45 ženskam in 59 otrokom, skupaj 157 oseb, tako da si je v I. četrletju tega leta nanovo pridobilo ljubljansko domovinstvo skupaj 459 oseb, in sicer 118 moških, 146 žensk in 195 otrok. Sprejem v ljubljansko domovinsko zvezo pod pogojem, da si pridobe naše državljanstvo, je zagotovilo 7 prosilcem z družinami, in sicer 4 moških, 7 ženskam in 9 otrokom, skupaj 20 oseb. Končno je popisovalni urad mestnega magistrata izdal tekom I. četrletja 1927 261 domačinom domovinske liste, 7 domačinom poselske knjižice ter 88 strankam delavske knjižice.

BELEŽKA.

Humor za pod vislice.

»Slovenski Narod« pravi, da so nekateri slovenski radikali v silni dilemi, kjer ne vedo, ali naj bodo za vladu ali proti njej, ker so proti njej baje tudi pašicevci.

A. Averčenko:

Dedno obremenjen.

Zena je planila naenkrat v moževo sobo, padla na stol in pričela krčevito ihteti. »Kaj se je zgodilo?« je vprašal prestrašeni mož. »Naš sin... Vanja... nesreča... nesreča!« »Se mu je kaj zgodilo? Je bolan?« »Ne, nišesar mu ne manjka,« je odgovorila mati in s težavo zadrževala ihtenje, dočim je njeno stekleno oko strmelo v plamen namizne svetiljke. Šele čez nekaj časa je pričela počasi pripovedovati, zmirom se požiraje solze: »Se včeraj nisem nišesar opazila na njem, kar bi naznanjalo današnji dogodek. Danes zjutraj je popil svoj čaj in odšel na sprehod... Čez dve uri se je vrnil — pa ga nisem več spoznala, tako se je spremenil. Oči kakor kolesa in tako skrivnostno se lesketajočel Roke so kar tako plesale naokrog, kakor bi bile le z nitjo privezane na ramah...« »Vanja, kaj se ti je zgodilo?« sem ga vprašala. »Mamica,« mi je dejal, »mamica! Ne bodi huda, toda jaz bom spisal dramo!« Ko je mož zaslišal te besede, je naenkrat skočil pokonci in stol, na katerem je sedel, je zletel s strašanskim truščem po tleh. Zena je ponižno in žalostno prikimala. »Vanja,« sem ga pričela pregovajati, »kaj ti je padlo v glavo...? Jaz sem hčerka visokega častnika, tvoj oče je bančni uradnik in ti...?« Pričela sem jokati in solze so mi kar lile po licih. Potem sem se dejala: »Zakaj hočeš spraviti našo družino ob dober glas...?« Toda on ne vidi nišesar, ne čuje nišesar, pač pa mi pravi: »Mamica, kaj se hoče! Je moja usoda taka, da moram napisati dramo.« Oče je naslonil glavo na pisalno mizo in liho jokal. »Bože, Bože — zakaj, zakaj...? O, bilo

Ne vemo, koliko je resnice na tej posili humoristični trditvi »Slovenskega Naroda«, pač pa vemo to, da bi bili pokrovitelji okoli »Slovenskega Naroda« silno radi v koži slovenskih radikalov, ker bi potem ne bili tako daleč od vlade, kakor so sedaj. Vemo pa tudi to, da ti gospodje ne bi prav nič štel po knofih glede vstopa v radikalno stranko, če slučajno ne bi bil njihov položaj tako neroden, da niti pri najbolj volji ne morejo vstopiti v radikalno stranko.

Dobra je ta!

»Jutro opominja v uvodniku SLS, da je njena dolžnost kot večinske stranke Slovencev, da zastopa predvsem slovenske interese. Ali morda ne bi moglo biti »Jutro« tudi toliko prijazno, da bi včasih opomnilo slavno SDS na važnost slovenskih interesov? Mislimo, da bi bilo to silno potrebno.

Sport.

ILIRIJA : PRIMORJE 3 : 6.

Višek prvenstvene sezone, tekma Ilirija : Primorje, je prinesla presenečenje prve vrste. Favorit Ilirija je doživel poraz, ki je presenetil celo najbolj črnogledne pesimiste. Sanse obeh klubov so si bile precej izenačene in je bilo pričakovati nadvse ostrega boja. Priznati se mora Primorju, da je zaigralo tako, da se je navzlic temu, da je dobilo že v prvih minutah 2 gola, videlo takoj, da bo šlo kot zmagovalac s polja. Moštvo, ki more s tako silo vztrajati do konca igre, je pač moč goče prerokovati le vse najboljše.

Nasprotno je Ilirija pokazala v tej tekmi, da v momentu, ko ji znanjaka eden od igralcev, zgubi glavo in — odpove. Res je sicer, da je takoj v začetku druge polovice izgubila vsled izključenja enega od glavnih igralcev, toda tega je kriva sama, ker spada to tudi — k treningu. Prizadeti igralec je bil izključen vsled nešportnega dejanja. In od tega momenta dalje je bilo Primorje v absolutni taktični premoci.

Kratek potek igre: Takoj v početku igre napad Ilirije in iz tega rezultirajoč goal. Par minut zatem sledi drugi gol. Napad valovi semintja in sicer v jako ostrem tempu. V dvajseti minuti Primorje po Ermanu beleži prvi goal. Kratko nato po istem igralcu izenači. Iliriji se posreči po lepi kombinaciji postaviti v 38. minuti rezultat na 3 : 2 za Ilirijo. Sledi odmor.

V 8. minuti druge polovice izključil sodnik Gabeta. Kratko nato vsled foula enajstmetrovka proti Iliriji, ki jo Primorje sprejme v rezultat 3 : 3. Sledita v presledku še dva gola za Primorje. Tik pred koncem prisedi sodnik vsled handsa Ilirije še eno enajstmetrovko proti njej. Sledi 6. goal za Primorje. Konec.

Sodil je objektivno g. Schneller iz Zagreba. Obklečen protipravilno.

»Drukarji« Ilirije so bili »oboroženici« celo s kravjimi zvoncei. Pač tudi znamenje svoje vrste.

Rezerve Ilirije : Primaorja 2 : 2. Popolnoma reelen rezultat. Sodnik g. Planinšek dober.

Slavija : Svoboda 1 : 2. Koristnejša in za oči lepša igra Svobode je Slaviji resno otežila prehod v prvi razred. Po igri je član odbora Slavije insultriral in celo oklofotal sodnika — pač najbrže v mnenju, da je s tem storil bogvekak junaško dejanje. Zgrešeno je — če se gotovi klubi zanašajo, ker so drugače brez zadostnega znanja, na sodnike, v pričakovanju, da jim bodo isti pomagali gole zabijati.

Na potu do Tunneya. Znani manager Tex Rickard je aranžiral boksmatch med Pavlinom in Delaneyem za 22. junja. Zmagovalca iz tega boksmatcha bo Rickards postavil nasproti bokserju, ki izide kot zmagovalac iz boja Jim Maloney in Tom Sharkey. In dotični, ki bo »preživel« ta boj, je določen za nasprotnika Gene Tunneya. Kakor je razvidno iz te vesti, ne računa Tex Rickards

več z Dempseyem, kakor smo na tem mestu že opetovano trdili.

Nogometne tekme za angleški pokal. V soboto se je vršil v londonskem Wembley-stadionu 53. finale za angleški pokal. V polstev prideta Arsenal in Cardiff City. Arsenal je prišel sedaj prvič v končno rundo. Cardiff je bil že pred dvema letoma v finale in je podlegel proti Sheffield-United 0 : 1. Prvi so si priborili pokal 1. 1872 Wanderers, klub, ki sedaj ne obstoja več. Wandererji so si še šlikrat izvojevali to najdražjo trofejo, ki jo oddaja angleški nogomet. Pet zmag so še dosegli tudi Blackburn-Rovers, rekord pa ima še vedno slavni Aston Villa, ki je prišel osemkrat v finale in je šestkrat zmagal. Sedaj upa London, da zmaga Arsenal. Zanimivo je, da v prvih 11 letih in v zadnjih 20 letih vsakokratno poraženo moštvo nikdar ni zabilo niti en sam goal. Tako je po vojski končalo 5 tekem 1 : 0 in dve tekmi 2 : 0. Največ goalov je dosegel dosedaj Bury leta 1903 proti Derby Countryju 6 : 0, kakor tudi drugi najboljši rezultat, namreč 1. 1900 proti Southamptonu 4 : 0.

Pogreb junaka. Belgijski nogometaš van Coile, ki je pred kratkim pri neki tekmi smrtno ponesrečil je bil te dni pokopan z velikanskim sijajem. Izpred mestne hiše starega mesta Brugge se je vil dolg sprevod z več ko 100 zastavami; več ko 100 vencev je bilo položenih na krsto in vse ulice, katere je pasiral sprevod, so bile okrašene s črnimi zastavami. — Karakteristična za tega slavnega igralca je sledeča zgodba. Ko je njegov klub nekoč igral v Bruslju, je zadel van Coile precej težko rano v obraz. Močno je krvavel in šel v kabino, da ga obvežejo. Ko je pa čul, da je njegovo moštvo v veliki stiski, je stekel z gobo v roki na igrišče in se hrabro naprej boril, čeravno si je moral od časa do časa zbristati kri z mokro gobo. V Brugge se je sedaj stvoril komite, ki bo zbral znatno vsoto za vdovo in sinčka Coileja. Vsak klub bo podaril v ta namen 10% dohodkov iz svojih tekem vdovi, S. K. Brugge pa celo ves izkupilek svoje igre proti S. K. Regentu.

Polet jugoslovenskih letalcev iz Pariza v Indijo. Jugoslovenska letalca, rez. kap. F. Söndermayer in poručnik Bajdak sta se dvignila v Parizu v sredo zjutraj ob 5.55 ter sta preko Lyonsa, Zeneve, ob pobočjih Mont Blanca, preko Gornje talije, Trsta, Ljubljane in Zagreba pristala 2.20 popoldne v Novem Sadu. Preletela sta torej razdaljo 1500 km v 8 urah 25 minut in sicer, ne da bi bila med potjo pristala. Včeraj ob 4.30 sta nadaljevala svojo pot iz Novega Sada preko Sumadije in Bolgarije v Carigrad, in dalje skozi Sirijo preko Bagdada v Perzijo; kot zadnjo etapo bodeta absolvirala progo od Basore preko Karadža do Bombaya v Indijo. Če bo vreme ugodno, bodeta prispela v Bombay, torej 15.000 km daleč, v 6 dneh. Za naše mlado letalstvo torej vsekakor lep uspeh, ki bo gotovo našel še posnemalce.

»PEVEČ«.

Izšla je štev. 3-4 (za mesec marec in april) 1927 »Pevca«, glasila »Pevske zvezde«. Vsebinska je sledeča: Clanki: Anton Dolinar: Ob stoletnici Beethovneve smrti. Dr. J. Čerin: Zgodovinski razvoj vojaških oziroma turških godb. — Vestnik P. Z.: Iz upravnitstva. Iz uredništva. Vsem pevskim odsekom. Iz odborove seje. Posamezna pevska okrožja. Prihodnji pevski tečaj. — Iz naših okrožij: Rajhenburg ob Savi. Begunje pri Lescah. Groblje pri Domžalah. Mariborsko pevsko okrožje. Rappis nagrad. — Nove skladbe: Padlim vojakom — junakom! Martin Zeleznik: 14 postnih pesmi. — Iz ljubljanskega koncertnega življenja: Koncert akad. pevskega društva »Obilič«. Beethovnova proslava v Ljubljani. Premijera »Tajdec« v ljubljanski operi. Satirerjev zbor. Slov. glasbeno društvo »Ljubljana«. »Grafika«. Klavirski večeri. Francoski inštitut v Ljubljani. Cecilijino društvo za stolno župnijo v Ljubljani.

— Razne vesti: Dr. J. Čerin — 60-letnik. — Iz glasbenih listov: Cerkveni Glasbenik. »Glasbeni Vjesnik«. »Sv. Cecilija«. »Jugosl. Muzičar«. — Glasb. priloga: St. Premrl: Molitev meš. zbor. V. Vodopivec: Vipavska, meš. zbor.

o in ono

ANATOLE FRANCE IN ESPERANTO.

Neki stotnik, Izrealit, ki se je ogreval za pacifizem in negrofilijo ter esperanto, je prosil Francea, naj mu dovoli prevesti v novi jezik nekaj novel.

A. France: »Ne bi rad odbil prijatelju, vendar bi mi bilo ljubše, da mi ne prihaja s tako prašnjo.«

Stotnik: »Kaj pa očitata esperantu, dragi mojster?«

A. France: »Moj Bog, nič. Pač pa odobravam vašo gorečnost, kako bi olajšali trgovske stike med narodi. Jako bi me veselilo, če bi se vsi smrtniki mogli sporazumeti, ne da bi vsesplošen jezik razpršil mnogo bridkih nerazporazumljenj.«

Pa kaj je li vaš esperanto, ki bi bil gotovo velikega praktičnega pomena, sposoben, tolmačiti najbežnejše privide človeške misli? — Ne! Kajti ni se rodil iz trpljenja ali radosti. Niso ga ječale ali pele človeške duše. To je mehanizem, delo učenjaka. To ni življenje...«

Kot filozof je pa slednjič le dovolil, da se je poleg Crainquebillea več odličnih njegovih novel poesantilno.

REVOLUCIONARNI PRIIMKI.

Kakor dajejo današnji Rusi svojevrstna imena svojim otrokom: Svoboda, Lilijska, Breza, Obligačija itd., tako so tudi ob veliki francoski preokupaciji otroci dobivali izvirne nazive, n. pr. po tedanjih na novo poimenovanih mesecih: Germinal, Floréal, Prairial. Kdo bi se upal danes krstiti svojo hčerko za »Sans - Culottido« (Brezhlačnico)? Mnogo imen je spominjalo starih junakov: Brutus, Scaevola, Claelia, Cornelia, Koriolan, ali pa proslulih sodobnikov iz revolucije: Viala (13-letni deček Viala je bil v Avignonu ubit, ker je skušal porezati vrvi na pontonih, da bi onemogočil kraljevim pristajšem prehod čez Dusanco), Bara (1779—93, je bil usmrčen, ker je vpil »živela revolucija!« pred nasprotno vojsko, ki mu je velela vpiti »živeli kralji!«), Marceau, Marat itd., celo abstrakcije: Pamel, Enakost, Čednost i. dr.

Najbolj slikovita imena so iz rastlinstva, kakor jih že najdemo pri nas n. pr. Ljubica (= Vijolica). V Besançonu so našli v zapiskih sledeča krstna imena: Špinača, Amarela (španska višnja), Lavorika, Materina, Dušica, Rožmarin, Seboj, Endivija... Brivec Méline je klical svoje dete takole: Gaber-Krebulja - zeleni lovci! Nadalje so dokazani nazivi: Rožmarin - Cedra, Mak, Cin, Beluš (špargelj), Buča, Prostost, Cezar-August, Zmaga in Cisalpina. nk.

LJUBEZENSKA DRAMA VOJAŠKEGA ZDRAVNIKA.

V glavnem mestu Nizozemske je vzbudil te dni velikansko senzacijo zločin, ki ga je izvršil neki vojaški zdravnik v majorskem činu, da bi spravil s poti soproga žene, ki jo je ljubil. Zdravnik je dal svojemu pacientu injekcije scopolamina in ciankalija, vsled katerih je umrl pacient v grozljiv mukah. Morilec trdi, da je hotel svojega pacienta samo omotiti, da bi ga prisilil, da bi podpisal izjavo, na podlagi katere bi bilo mogoče izvesti njegovo razpoko. Sprva je bila osumljena tudi soproga žrtve sokrivde. Preiskava pa je ugotovila, da je bila obdolžitev neutemeljena.

V nedeljo je umrl v svojem stanovanju v Haagu 45-letni stotnik intendature Queek. Predno pa so ga prepeljali v krematorij, se je razširila govorica, da je umrl nasilne

»Za vas je vendar boljše — zaslužite za papir...«

»Mar mi je ta dobiček... Človek bi za pravil nebesa zraven... Hudič z vami...«

Ko se je mladi mož vračal domov, mu je sledila tolpa pouličnih pobitev.

Glejte hudičevega vajenca! Drame piše!

»Kdo pa?«

»Oni-le tam!«

»Dajmo mu jih par!«

»Ululu!«

Na nesrečnega se je vzula toča kamenja.

Stekel je domov... Ko je stopil na vrata, je naenkrat začutil na svoji glavi vrelo vsebino čajevega kotlička, ki jo je hišnik boja slučajno izlil. Kuharica iz sosesčine, ki je prišla po stopnicah navzdol, je žalostno skimala, mu potisnila kopejko v dlan in se pobožno pokrivala:

»Nesrečnež...!«

Ko je dokončal že četrti akt, se je zgodilo, da ni mogla njegova mati dlje vzdržati in je umrla, ne da bi sinu z dobrohotnimi besedami poprej odpustila.

Ko je bila drama gotova, jo je mladi mož skrbno zavlil v ovoj in šel na državni cenzurski urad.

»Zelite?« ga je vprašal sluga v predsobi.

»Prinesel sem dramo.«

»Kaj?« Dramo?... Naj vas kolkja brene!

O, pogledjte ga no... Pojdite v vežo in počakajte tam... Vhod ni tukaj... Tu vise površniki... Ja hudiča, baš mi manjka eden...«

Mladi mož je šel ven, sedel na stopnice in čakal dobri dve uri. Končno je prišel cenzor. Mladi mož se je predstavil in mu hotel podati roko, toda cenzor je v vsej naglici vzpnil obe roki v žep. Potem jih je potegnil zopet iz žepa, pogledal manuskript in vprašal:

»Drama?«

»Da!«

»Zakaj ste pa to napisali?«

»Tako — za zabavo.«

»Znate snažiti čevlje?«

»Ne.«

»To sem si takoj mislil. Skornjev ne zna snažiti, dramo pa piše... Uboga publika, ki mora poslušati te klobasarije... Glejte, da izginete!«

Mladi mož je odšel z dramo v gledališče. Tam so bili baš zaposleni s pripravami za generalno skušnjo in nihče ni imel časa. Odrski delavci, ki jih je motila njegova navzočnost, so mu dali takoj, ko so čuli, da je prinesel dramo, majhen spominček: spustili so nanj kakor nehoti del kulis in istočasno potegnili desko, na kateri je stal, izpod njegovih nog.

On je vse potrpel z udanostjo mučenika in prišel po dolgem tavanju naokrog v kabinet gospoda ravnatelja.

»Zelite?« ga je vprašal gledališki mogotec.

»Rad bi izročil svojo dramo.«

»Dramo? Čemu nam pa bode?«

»Lahko bi jo vprizorili...«

»Toda čemu?«

»Saj vprizarjate dramatična dela...«

»Le vsled tega, ker bi v nasprotno slučaju nihče ne kupil nobene vstopnice... Moramo pač ljudem kaj pokazati za njihov denar.«

»He... he... he...« se je drznil mladi mož smeјati: »Potem lahko pokažete ljudem tudi mojo dramo. Dovolite, da vam jo izročim.«

Ravnatelj je sprejel zavoj in držal zavitega, kakor je bil, v roki.

»Ne, dragi gospod, ta stvar absolutno ni primerna za nas.«

»Toda saj je niste niti prebrali...«

»Tudi brez tega vem... Verjemite mi...«

Ni treba, da bi jo še bral... Vaša drama bo doživela tak polom, kakor ga še svoj dan nisem videl... Pavel, spremi gospoda ven...«

Domov grede si je mladi mož kupil ovoj iz kartona in položil dramo vanj. Potem je zopet kupil papir in pričel pisati novo dramo...

smrti. Vsled tega je odredila oblast obdukcijo, ki je ugotovila, da je umrl Queck vsled zastrupljenja na roki. Ker je bil umrl pacient 44-letnega vojaškega zdravnika - dr. G. šefa vojaškega sodišča v Haagu, je bil pozvan dr. G. na policijo v svrhu informacij. Tekom zaslišanja je izpovedal, da je dal svojemu pacientu sublingvalno pasteto. Vsled tega je bil aretiran.

Ko so ga prepeljali v zapore je poslal po advokata, kateremu je priznal, da je stotnik Quecka umoril s tem, da mu je dal injekcijo ciankalija, pri čemur je bil prepričan, da bo smrt nastopila takoj. Glede motivov se sicer vojaški zdravnik ni hotel izjaviti, končno pa se je vdal in povedal vse podrobnosti.

Dr. G. je zdravil stotnika že dalje časa ter je prišel skoro vsak dan v njegovo stanovanje. Pri tem se je zaljubil v njegovo soprogo. Končno se mu je zdelo, da brez nje ne more živeti in jel jo je pregovarjati, da naj se razporeči ter postane njegova soproga. Gospa Queck ni hotela o tem ničesar slišati. Smilil se ji je njen mož in njen otrok. Vsled tega je sklenil dr. G., da stori, kar je storil. V nedeljo je ponudil Quecku čašo čokolade, ki ji je prinesel dozo scopolamina. Hotel je Quecka omočiti ter ga v takem stanju prisiliti, da bi bil podpisal izjavo, na podlagi katere bi bilo mogoče doseči njegovo razporeko. Dal pa je Quecku tako močno dozo, da je Queck pobesnel. Gospa Queck ki ni imela nobenega pojma o drami, ki se je odigrala pred njenimi očmi, je prosila zdravnika s povzdignjenimi rokami, da naj njenemu soprogu pomaga. Dr. G. je damo iz sobe odstranil ter dal statniku v blaznem strahu dve injekciji ciankalija, s čemur ga je umoril.

BÖNEBYSKI ŽUPNIK.

Koncem prejšnjega stoletja je živel v Bönby-u v provinci Aelvsborg na Švedskem župnik, čigar edini sin je zaostal duševno in telesno. To pa staršev ni tako bolelo kot dejstvo, da se je izkazal Nils kmalu kot neodkritosrčen in poreden deček, ki mu ni bilo mar za nobeno pravo delo. Ko mu je bilo 14 let so ga izbacili iz šole. Od tedaj je le-nuharil doma. Očeta se je izogibal, od matere pa je zahteval venomer denar. Ko je bil frkovec star komaj 17 let, se je navadil hoditi v gostilno in njegov oče župnik je moral opazovati z žalostjo v srcu, kako se je razvijal njegov sin v pijanca in nepridiprava, kako so se ga izogibali vsi pošteni ljudje v vasi in kako se je družil z ničvredneži, katerim je bil tarča za šale. Ko je bil Nils star 19 let, mu je umrla mati. Od tedaj je postal frkovec še mnogo večji nepridiprav kot je bil prej. Župnik še ni bil star, toda od ža-

losti radi njegovega sina so mu osiveli predčasno lasje. Medtem, ko se je pripravljaj zvečer za pridigo, je sedel njegov sin v gostilni in med tem, ko je stal njegov oče na prižnici, je spal njegov sin doma pijan. Župnik je postajal vedno bolj redkobeseden in zakrknjen; sina že davno ni več opominjal. — Nekoga dne se je razširila v vasi vest, da je Nils izginil. Ljudje so si pač mislili, da je svojega očeta zapustil, da nadaljuje svoje lahkomišelnost življenje drugje. Tedaj je postal župnik, v kolikor mu je to dovoljevala njegova služba, popolen samotar. In ljudje so govorili, da je postal misantrop. Kmalu nato, leta 1895, je umrl. O Nilsu ni bilo nikdar več ničesar slišati.

Te dni pa so našli na pokopališču, ko so izkopavali njegov grob, v globokini kakih 40 cm okostje, v katerega glavo je bil zabit velik žebelj. Najdba, potrjuje starejšim vasičanom govorico, ki je krožila že dolga leta po vasi, da je župnika njegov sin lastnoročno umoril.

Nenavadna obsodba. Morilci generala Jose Pando, bivšega predsednika republike Bolivije (južna Amerika), ki je bil umorjen pred 10 leti, so bili te dni obsojeni. Sodba vsebuje za evropske pojme nepojmljive določbe: 4 obtoženci morajo med seboj žrebat, koga bo usmrtil rabelj, medtem ko bodo ostali trije še 10 let zaprti.

: Zoološki vrt v Sofiji. Sofijski zoološki vrt je največji in po svoji zbirki raznovrstnih živali najbogatejši na vsem Balkanu. Ustanovil ga je pred 30 leti bolgarski kralj Ferdinand I., ki je bil dokaj znamenit ornitolog. Tudi sedanji kralj Boris izkazuje zoološkemu vrtu vsa svoja naklonjenost, tako da se more meriti vrt za najlepšimi zoološkimi vrtovi v Evropi. V parku se nahaja preko 5000 raznih živali in zveri. Poleg bogate zbirke vse domače favne, je v parku večje število redkih eksemplarjev inozemskih in tropskih živali. V parku se nahajajo tudi ameriški in evropski bizoni, ki so danes prava redkost, kajti evropskih bizonov živi sedaj le še 70 komadov na Kavkazu. Pred vojno so živali bizoni tudi v Litvi, toda vojna jih je popolnoma uničila.

: Kako je sestavljena rdeča armada. Po podatkih vsruskega popisa prebivalstva je vsruska karmada sestavljena iz 15,2% delavstva, 77% kmetov in 7,7% ostalih. Pismenih je v armadi 96,3 odstotkov. Članov komunistične stranke je 17,1% in članov komunistične mladine 10 odstotkov. Med častniki in podčastniki je 20% delavcev, 53% kmetov in 26% ostalih. Od teh je 50% članov komunistične stranke in 3,7% članov komunistične mladine.

Don-Juanke

I. del.

Ko so od štirih strani neba vsem narodom, ki jih je bila vojna premikastila in uničila, topovi in zvonovi oznanjali novico o miru, se je ves svet preplašeno spogledal.

Dvainpetdeset mesecev je usoda s svojimi pestmi urarjala na narode. Postali so na pol blazni, otopeli in korakali v temi naprej, ne da bi se vprašali, kam gredo in koliko časa bo trajalo to strašno divjanje.

Naenkrat pa so okrogla žrela zvonov, ki so poprej samo zvonila mrtvim, ali pa bila plat, razširjala po svetu veselo novico. Strašni motor, ki je vlekel narode v vojno, se je mahoma ustavil in ves svet je zastrmel.

Kljub sovraštvu, ki ga je bila vojna vcepila v vse možgane, je alkohol zmage upijal zmagovalce. Vsi so imeli žepe polne papirnega denarja, ki še ni bil ob svojo veljavo, in tako se je začelo blazno veselo življenje. Mrzlično naglo so ljudje metali bankovce na vse strani, veseljačili so in se od navdušenja objemali. Kjerkoli je bil na svetu kakšen kraj, kjer se je mogla izdivjati blazna strast veselja, je množica slepo drvela tja.

In taki kraji so bili dancingi.

Tu sta se slednjič znašla oba spola, ki ju je pet let ločil zid ognja in jekla. V teh prismojenih letih, ki so sledila vojni, je postal dancing simbol, s svojim šampanjcem, s svojimi ostro začinenimi jedmi, z divjo zamorsko godbo, z izživajočo razkošnostjo kožuhov, bisserov in demantov, s cinično mešanico enako razgaljenih, kurtizan in poštenih žensk, gospodov najboljših družbe in mladih pritepenecv, ki so bili oblečeni in počesani v istem stilu, skratka, dancing je bil prava podoba te zmagoslavne pijanosti, veseljačenja in pijančevanja v skupni nevrozi: maščevanje ljubezni nad smrtjo.

Vojna je vse sloje prebivalstva izenačila in jih pomešala v zabavi. Novi plesi, kot so jih plesali po dancingih, so bili prežeti z doslej neznanom poltenostjo. To niso bili lahni objemi valčka, kjer se telesa komaj dotikajo, temveč divje stiskanje dveh bitij, ki jih ljubezen vrže drug drugemu v naročje.

Dancing je bil nekaj čisto naravnega po brezkonč-

nih vojnih letih, ko je bilo vsako veselje prepovedano in je kljub temu vsakdo v zaledju skušal, da se izživi. Takrat so poljubi dišali po jodoformu in roke vroče od božanja so bile takorekoč še obrizgane s krvjo. Oni, ki so se takrat poljubljali, si niso upali gledati v oči, kakor da bi se sramovali svoje zločinske ljubezni.

In potem je prišel mir in z njim dancingi...

Sredi decembra leta 1919. je bil najmodernejši dancing v Parizu Celtic's. Vsak večer je semkaj drla množica tujcev, vojnih dobičkarjev in parov, ki so se slučajno za nekaj časa znašli, z namenom, da se udajajo najdražjim zabavam. Lokal je bil vedno prenapolnjen. Mizo je bilo treba naročiti deset dni vnaprej. Cene so bile blazne: buteljka šampanjca je stala 150 frankov, košarica grozdja 500 frankov, in kljub temu je moralo vsak dan mnogo ljudi oditi, ne da bi našli prostora. Celtic's se je nahajal v ogromni kleti navadnega trgovskega poslopija v bližini velikih bulvarjev. Skozi ozek hodnik v pritličju se je prišlo na široko stopnišče, ki je vodilo navzdol.

Močna luč se je odbijala na belo in zlato barvanih zidovih. Če je človek stal v dvorani, je skoraj ni pregledal, tako je bila velika. V sredini je bil prazen plesalni prostor, ki je izgledal kot plavalni basén brez vode; okoli je stalo nebroj mizic. Lokal je bil dobro izbran, kajti od vsake mize je bilo mogoče vse pregledati: orkester črnecv, plesalce in plesalke, mize okrašene s polnagimi ženskami in stopnišče, po katerem so stopali navzdol prihajajoči pari.

Lepote bi tu človek zaman iskal. Tudi razkošja pravzaprav ni bilo, razen če smatramo za razkošje kako palačo, pullmann voz, ali pa gledališko zaveso. Vendar pa je imelo vse nekaj posebnega na sebi in ta vtis je človek imel radi tega, ker je bilo vse blazno drago, čeprav ni bilo niti dragoceno.

Najmanjša mizica za štiri osebe je stala z večerjo 1000 frankov. Večina žensk ki so stopale namenoma počasi po stopnicah navzdol, so plačale svojih 5000 frankov za obleko, ki je komaj zakrivala njih prsa in noge. Obiskovalci so prežali na biserne in demantne ovratnice.

— Ta ima na sebi za 1 milijon draguljev... Ta plašč iz kožuhovine je stal najmanj 300.000 frankov...

In v glasnem vrvenju se je čul z druge strani stavek:

— Saj je dobil 3 milijone s petrolejskimi akcijami... Sodniško ga bodo prijeli, ker je zatajil 7 milijonov vojnih dobičkov.

Te bajne številke so sršele po ozračju, nasičenem od dima cigaret in parumov in pretresanem od razbijanja satanske godbe.

Pozorni gledalci te slike nikoli niso pozabili, posebno če so jo v duhu primerjali z onim, kar so videli še pred kratkim, z razruvanimi poljanami, razstreljenimi mesti in okrvavljenimi bolnišnicami, v katerih so tulili ranjenci, z crknjenimi konji in modro in feldgrau oblečenimi vojščaki, ki so spali svoje večno spanje v jamah, izkopanih od granat.

Bilo je neko soboto, na »chick« dan. V oglašljivem razbijanju jazza in tulenju zamorcev je prva skupina gostov končavala svojo večerjo, se sladkala z likerji in kadila. Nova skupina, ki je prihajala iz gledališ ali drugih lokalov, pa je že silila po stopnicah navzdol in prežala na mize, ki bi postale prazne. Toda prvi gesti se še niso hoteli umakniti. Da jih niso pregnali, so naročili vedno novega šampanjca, a so ga marsikateri komaj pokušali.

Prihajajoče dame so bile šminkane z veliko umetnostjo, tako da so res izgledale mlade, toda, niti dve uri nista potekali in že je ta mladost v vročini in ranjanju izginila. Očesne dupline so se poglabile, na vratu so se prikazovale gube in rdeča in bela šminka je izginjala. Če ste sedli, ste opazili pri mizi za svojim hrbtom cvetočo mlado damo. Če ste se pa pokončani večerji zopet obrnili, da jo še enkrat vidite, ste opazili na njenem stolu samo še žalostno karikaturu te lepote. Vendar je bilo tudi mnogo mladih žensk tu, ki so se v vročini dvorane pri alkoholu in pri poltenih plesih le še bolj razvnele in so bile še mlajše in še bolj dražestne. Nesramno so odgovarjale na sovražne poglede starejših dam in na cinično vabljenje pogledov moških.

Ob tej uri se je začel ples. Ljudi se je v lokalu kar trlo. Bili so tu tujci, ki so bili mimogrede v Parizu in so si prišli dancing ogledati iz iste radovednosti kakor si ogledujejo vse druge pariške zanimivosti. Bili so tu vojni bogataši, kakor tudi francoski meščani, kateri so si hoteli enkrat mimogrede ogledati tak zabavni lokal. Nemalo pa je bilo tudi mladih pustolovcev, ki so tu iskali zabave.

(Dalje prih.)

Najboljša v materialu in konstrukciji so:

Josip Petelinca
kolesa in šivalni stroji

znamke
Gritzner, Adler in Phönix.
Najlepše opreme, pesamezni deli, pnevmatika, igle za vse sisteme — samo v
Najnižje cene. — Tudi blizu Pražanskega
na mesečna odplačila. **LJUBLJANA** spomenika ob vodi.

VINOCET

tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana
nudi

naifinejši in najokusnejši
namizni kis iz vinskega kisa.

Zahlevajte ponudbo. — Telefon št. 2389.

Tehnično in higijenično najmoderneje
urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 1a, II. nadst.

Naznanilo.

Cenj. občinstvu naznanjam, da tvrdka Andretto še nadalje obstoja ter se za vse dosedanje zaupanje najlepše z hvalujem in prosim, da mi cenj. odjemalci še nadalje ohranijo svojo naklonjenost. Tvrdka bo tudi v bodoče pazila na to, da vse odjemalce točno in dobro postreže.

Z odličnim spostovanjem

WALLY ANDRETTO,

tovarna konzerv, salam in klobas na Viču.

Moderna
knjižnica

izhaja v zvezkih.
1. zvezek: Milan Pugalj: Novele in črtice. 32 strani. Vsak zvezek stane 4 Din in se dobijo v Tiskarni »Slovenija« v Ljubljani. Wolfova ul. 1.

MALI OGLASI.

Za vsako besedo se plača 50 par. Za debelo tiskano pa Din 1.—

Kontorlistinja

samostojna moč, večča knjigovodstva, korespondence, stenopisja in strojepisja, išče službo. Ponudbe prosi na upravo lista pod značko »Večletna praksac«.

Premog - čebin

Wellava 1/II. - Telef. 88

Iščem

za 1. julij stanovanje, obstoječe iz kuhinje ter 1 do 2 sob. Plačam dobro. Naslov v upravi lista.

Simon

Klimanek,
LJUBLJANA,
Selenburgova ulica št. 6
izdeluje obleke za gospode po najnovejši modi in zmernih cenah. V zalogi ima vedno najboljše češko in angleško suknjo

TISKARNA
MERKUR
LJUBLJANA
SIMON GREGORČIČEVA UL.

se priporoča

za naročila v tiskarsko stroko spadajočih del

Izredno ugoden nakup.

Dne 27. aprila 1927 ob pol desetih je pri okrajnem sodišču v Kamniku, soba št. 6, javna dražba za obrt ali manjše podjetje zelo prikladnega poslopija z vrhom in več parcelo v Domžalah. Ugodni plačilni pogoji. Najmanjši ponudek 68.800 dinarjev, varščina 18.400 dinarjev. — Informacije pri dr. Emilu Strojancu, odvetniku v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 4.